

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Važen glas od nemške strani za narodno samoupravo.

I.

Še niso se dobro vrata zaprla za poslanci, ko se je poslednje dni pretrgalo letošnje zasedanje državnega zbora, že so bili napovedani govori, katere so imeli že naprej pripravljene razni liberalni nemški zastopniki, da bi dali takó „račun“ o letošnjem delovanju, o uspehih in neuspehih v državnem zboru. Kolikor se je teh nemških prvakov oglasilo doslej, so pokazali, da jih ni nikakor volja odstopiti od gospodstva, s katerim so vladali našo državno polovico do nastopa grofa Taaffeja. Ti liberalci, so sebnost iz nemško-avstrijskega kluba, identifikujejo državne interese z nemškimi poudarjajoč, da nemštvo se je priborilo in zaslužilo prvenstvo, gospodstvo in vodstvo v Avstriji po zgodovinskih potih, in razglašajo svetu, kakor da bi oni jedini zastopali „državno idejo skupnosti.“ Ti gospodji, so v tem takó logični, da v istem hipu, ko se postavljajo kot zaščitnike skupnosti cesarstva, pripoznavajo in hočejo celó nadalje podpirati ustvarjeni razkroj istega cesarstva na dve samostojni državi, in so ob jednem načelno zato, da se še Galicija odkrha od tostranske polovice, kadar bo položaj za to, ali kedar bo vprašanje aktuvalno, kakor se sami (dr. Sturm) izražajo.

Udje nemško-avstrijskega kluba se čutijo že toliko krepke, da se nadejajo v kratkem doseči to, kar njim ugaja, in se čisto nič ne zmenijo ne za jezikovno, ne za drugo ravnopravnost nemških narodov. Pogum, ki ga zdaj razodevajo tako odločno (vide dr. Plener), izvira za velik del iz nade, da nemški klub kmalu pridobé za svoje uamene, in da se porodi iz obeh velikih nemških klubov zopet jedna in ista jednodna levica.

V resnici se je nemški, strogo nacionalni klub že toliko zapletel in je toliko oslabil gledé na namere, katere je imel ob svojem nastanku, da se utegne posrečiti prebrisanim starim lisjakom v nemško-avstrijskem klubu, da izpodmaknejo tla nemškemu klubu, in da tako same sebe okrepe. Vsekakor delajo ti lisjaki ravno zdaj na to, in tako je razumeti, da prekrijejo in zamolče vsakotero izjavo, ki bi nasprotovala mančesterskemu klubu avstrijskega parlamenta, in česar ne morejo prekriti, pa

pozitivno kritikujejo in uničujejo. Zdaj so se vrgli že celó nemški klubovci na Schönererja, in to celó v lastnem organu nemškega kluba, v „Deutsche Zeitung“, za katero se je najel gotovo s prekrito pomočjo nemško-avstrijskega kluba žid dr. Friedjung. To pokoplje prej ali pozneje, če ne nemškega kluba samega, pa gotovo moralno moč, s katero se je bil klub porodil. Tako pa konečno preneha tudi odkritost, s katero se je označeval vsaj nemški klub na levi, in levica bi bila potem zopet, kar je bila, skoz in skoz lisičja, ter bi, kakor prej, slepila na vzgor in navzdol Nemce in druge narode, vlado in najvišje kroge. Toliko pazljivejši bo torej od slej Slovanom zabeleževati vse one izjave od nemške strani, katere razodevajo poštenejše namere nasproti potrebni politiki avstrijskih Slovanov.

Med take izjave spada govor, ki ga je imel v Hebu (Eger) 29. junija dr. Knoll, profesor na nemškem vseučilišču v Pragi. Ta profesor je poznan iz drugih izjav že od prej kot jeden najodločnejših zagovornikov nemške narodnosti. Nam pa se zdi njegov govor od 29. p. m. silno pomenljiv tudi glede na slovanske težnje, zato navedemo tukaj nekaj stavkov. On pravi mej drugim: „Narodni interes zahteva, da se uraduje samo nemški v nemških krajih, ne pa, da so uradniki po slovanskih krajih zmožni tudi nemškega jezika. Poslednje je potreba državna, nikakor pa ne prednost nasproti Nemcem. In tako je še mnogokaj, kar se osvetljuje napačno, ker ne prihaja od stranke, ki ni popolnem ločena od narodnih strank.“

Glede na narodno varstvo Nemcev v šoli in uradu, nadaljuje on potem dalje: „Jaz sam pa sem trdnega mnenja, da najboljši pomoček, da dosežemo to, in pa da ob jednem obvarujemo tako pridobit pred vsemi političskimi spremembami, je ločitev uprave po jezikovnih skupinah (Sprachgebieten). Kako naj bi se taka uprava izvršila, ali s tem, da bi se vsaka kronovina z mešanimi narodnostmi razdelila v dve upravni skupini ali pa v več velikih okrožjih, — to ostane predmet posebnega premišljevanja. Z ozirom na ložjo izvršnost v obče in na izvršbo tega načela v vseh jezikovno pomešanih deželah bilo bi priporočati poslednje, napravo velikih jezikovnih ali jednodnih okrožij. Stvari ni pretresati samo

z nemško-českega stališča; naši narodni in državni interesi zahtevajo, da se prepri omeje, kjer koli nastajajo zastran narodnosti. Deželne zbornice bi utegnili obdržati, ali treba bi jih bilo razdeliti po narodnih kurijah, in bi bilo glasovati po kurijah v vseh vprašanjih, ki se dostajajo narodnosti. Ko bi se pa pri tem kazale kake težave, bi bilo osnovati okrožne zbornice, katerim bi se oddajali v razpravo vsi taki predmeti, ki zahtevajo lokalizovanje po okrožjih; deželni zbori pa bi pridržali samo one zadeve, katere je potreba uravnati neizogibno in enakomerno za vso deželo, in katere se ne dotikajo jezikovnih predmetov. To so skoz in skoz naprave, katere ne nasprotujejo državnemu interesu, ampak nasprotno bi morale krepiti državno moč.“

K temu še dostavlja, da taka uravnava bi bila obrnjena ravno tako proti germanizovanju, kakor slavizovanju in da Nemci ne zahtevajo drugzga kakor mi v svojem jezikovnem oboru in pa, da jih nikdo ne moti v gojenju njih kulturnih interesov. „K tem narodnim interesom — tako končuje dr. Knoll — pa spada se ve da tudi tesna (innig) duševna in srčna zveza z našimi brati v Nemčiji.“ (Konec prib.)

Občni zbor družbe sv. Cirila in Metoda.

(Dalje.)

Kot druga točka dnevnega reda so na vrsti poročila. Gosp. prof. Toma Zupan, ki je z redko trudoljubivostjo opravljal posel tajnika in blagajnika prečita zaporedoma naslednji poročili:

Slavna velika skupščina! Vuema za mili rod nam je 1885. leta poklonila marsikak koristen sad. Najžlahtnejši vseh pa se morda sme zvati naša to isto leto v Ljubljani ustanovljena družba, z namenom, da naj bode slovenskim šolam v prospeh. Prvi je sprožil misel za tako družbo vnet domoljub — znan, če tudi nikjer ne imenovan. Oglaševal se je po časniškem potu trdeč, da bi slovenski narod pač ne mogel lepše praznovati leta smrti sv. Metoda, kot bi bila slovenska šolska družba — narodu življenje. Te blage misli se je slovensko razumništvo radostno poprijelo. Shod v Ljubljano sklicanih domoljubov je v ustanovni ali osnovni odbor za to družbo izvolil gg. Ivana Hribarja, Ivana Murnika,

LISTEK.

Dnevnik.

(Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

(Dalje.)

To je bila zadnja beseda njenega malega poročila od 26. maja. Potem z očmi preleti nekaj strani ter pravi: Od 27. maja do 3. junija seveda ni nič zanimljivega.“

„Pri meni tudi ni ničesar o tebi, celih osem dnij. Že vem! bilo nama je trpko, da se nesva kar nič, niti iz daljave videla, mene še tu ni bilo . . . Dvajset častnikov obeh polkov, z generalom in polkovnikom vred, pozvanih nas je bilo k manevrom, vršecim se mej Vernonom in Rouenom. Jaz sem Jupitera vzel s sabo in vse moje male opombice s potovanja obsežajo le hvalo o novem konji: Jupiter brez napake . . . močan . . . ognjen in ob jednem krotak . . . Včeraj je polkovnik jahal Jupitera, tudi on pravi, da je izvrsten itd. itd. V dan 3. julija zvečer ob osmih smo zopet vrnili se v St. Germain in četrtega . . . samo dve vrsti četrtega, da, nesem

te bil pozabil, sladko bitje. Le glej: Bodem li zopet videl malo plavolasko s terase?“

„Zdaj pa poslušaj mojega 4. junija: „Vem njegovo ime; danes je njegov polkovnik obedoval pri nas . . . Točno ob sedmih je stopil v salon. Moje oči so takoj ozrle se na ovratnik njegove uniforme, in res, tu je stalo število 21 — bil je torej njegov polkovnik. Mej obedom popolnem vsakdanji razgovor . . . a po obedu, ko sem točila kavo . . . Gospod polkovnik, pravi papa, vi bi mi lahko storili prav veliko uslugo. Temu le dekletu bi rad podaril novega konja, ako poznate kako dobro krotko žival. Jaz ugovarjam: ne prekrotkega, gospod polkovnik, jaz prav dobro jaham! prav res, jaz sem prav spretna jahalka. Bodem poizvedel, deje polkovnik. Že vem, jeden mojih častnikov ima konja, kakor navlaš za vas, milostiva gospodična, jaz sem ga te dni jedenkrat jahal, res izvrsten je. Ako bi ga hotel meni prepustiti, veli papa, umeje se samo ob sebi, da bode imel lep dobiček pri njem. O! lastniku konja ni nič za lep dobiček, on je bogat, konjiški stotnik . . . Gospod de Léonelle . . . Konjiški stotnik, vsklikne Georges, ta je sigurno tisti, katerega smo

zadnjič videli v angleškem lovskem vozu s črnim ponyjem. O! tega prav dobro poznamo; moja sestra in jaz sva ga često srečala . . . To pot pa sem čutila, da so mi lica kar gorela, prav v istini gorela . . . Polkovnik me pogleda . . . gotovo je opazil. Ob desetih se je priporočil ter je odhajaje še dejal mi: Smete se zanašati name, milostiva gospodična, jutri bodem govoril z gospodom de Léonellom.

„Tako je zdaj s to rečjo. Bodem li konja kupila od njega? Papa mi je dal 3000 frankov kredita.“

„Zdaj smo pri petem juliji, pri odločilnem dnevu.“

„Pri tvojem prvem obisku. Prični.“

Razdalja mej njima se je bila skrčila, ona je bila sedla na podnožnik pri njegovih nogah, mej tem ko je bral, prilizljivo kakor otrok svojo glavo naslanjajoč na njegova kolena . . . in gospod konjiški stotnik pridobil si je od tega ugodnega položaja spretno toliko, da je svojo malo Ivanko jako živahno potegnil k sebi ter jo večkrat poljubil. Ona skuša izmuzniti se, seveda prav počasi, dejoč: „No, prični že vender.“

Luka Svetca, dr. Josip Vošnjaka in poročevalca tem vrsticam — naročajte jim, naj za ustanovitev šolske družbe za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko vse potrebno oskrbe!

Brzo je vsprejela ta petorica stvar v roke; izvolivša si g. Svetca prvomestnikom. In ves odbor je, razumeč svojo važno nalogo, zbral se prav oblokrat in vselej v polnem številu krog svojega načelnika, vsakokrat nalašč radi te plemenite stvari prihitelega v Ljubljano. Krstil je odbor nameravano družbo spominskim imenom sv. Cirila in Metoda, izdelal pravila ter je izročil v potrditev. — Visoko ministerstvo za notranje zadeve pa je blagovolilo 9. aprila 1885. leta s št. 5179 odobriti ta predložena pravila družbe sv. Cirila in Metoda.

Vsled potrjenosti pravil je imenovan osnovni odbor, jel odposiljati vabila po vsem Slovenskem in je po časnikih podučeval: kako in kaj pri ustanavljanju posamičnih podružnic izven Ljubljane. V času svojega delovanja je po slovenskih pokrajinah odposlal do 600 listov in jih je iz vseh slovenskih pokrajin nad 200 prejel. Dosegel je toliko in toliko oskrbel, da se danes z najmanjšim naporom — z nekaterimi do vis. ministerstva pisanimi vrsticami namreč — kjer si že bode podružna lahko priključila v življenje.

In menite, slavna gospoda, da je bil trud osnovnega odbora zastoj? — Ne! Podružnice so se prikazovale na dan kot iz zemlje bujno raste blaga zel v pomladnjem času. — Le malo listov, kot sami berete, izhaja zadnje dni, da bi ne poročali o vsem bitiji raznih podružnic po slovenskih deželah.

V nemškem Gradcu krepko živita danes 2 podružni; neupogljivi Celovec ima 1; solčna Gorica 1; bogati Trst ima brezdvombeno udov najbogatejšo podružnico in bela Ljubljana šteje današnji dan 3. — S temi podružnicami v glavnih mestih je, slavna gospoda, znamenovana periferija družbi sv. Cirila in Metoda. — Na nas je, slavna gospoda, da se mej temi znamenovanimi velikimi kraji posejajo vsa slovenska tla s podružnicami tako, kot z rodno pšenico poseje poljedelec ljuba domača tla.

Naša družba pospešuje slovensko šolstvo na katoliški podlagi. Katoliki smo vsi Slovenci; torej naj bi je ne bilo slovenske hiše, ki te družbe ne pozna. — Naša družba pospešuje slovensko šolstvo na narodni podlagi. Ker nismo narodni le z jezikom, naj bi moral družbi pristopiti vsak narodnjak. — Naša družba politike ne pozna. Politika razjeda, nepolitika združuje: duhovnik; zdravnik; advokat; uradnik; učitelj; kupec; meštan in seljan — tu v tej družbi bivamo vsi pod jedno streho: vsi jednomisleči kot velikanska skupina delujoča za jeden blažen smoter — za pouk drage nam slovenske mladine vseh slovenskih pokrajin v milem materinem zvuku.

Naša družba je vseslovenska — v to ime naj jo milo čuva Bog!

Potem poroča prof. Tomo Zupan o dosedanjih dohodkih glavne družbe tako:

Družbi sv. Cirila in Metoda so od stanovitve pa do danes došli sledeči doneski:

	1885.	gld.
12. sept. Mariborska pos. kot pokroviteljica	100	—
9. okt. Dobročinný spolek Brouk, Praha	5	—

On sluša. „V četrtek 5. julija. Davi po vaji jezdili smo v stop po drevoredu „des Loges“, nazaj proti vojašnici. Najedenkrat nagloma prijezdi pobočnik, naznanjajoč mi, da polkovnik želi govoriti z mano. Podam se k njemu polku na čelo. Imel je čudno željo: bi li ne hotel brdkemu mlademu dekletu prodati svojega Jupitra? Seveda, jaz sem rekel, da ne. Zdaj po nekolikem razgovorjanju veselo iznenadejan zvem, da je kupovalka hči nekega Labliniera! Oh! Sladka plavolaska! Da! Ona mora imeti Jupitra! Nekaj me pa vender skrbi: Zapisnik res da pravi: Priporočati ga je tudi za dame, a zapisnikom se ne sme meni nič tebi nič verjeti. Bože veliki, ako bi se jej pripetila kakšna nezgoda! Doma sem imel žensko sedlo, katerega rabi moja sestra, jahajoča z mano na izprehod... Pravim torej Picotu: Vzemite žensko sedlo in pojdite z Jupitrom k jezdarnici v vojašnico, vzemite tudi jedno odejo s sabo. Jedno četrto ure pozneje je Picot na moje povelje kot dama jahal Jupitra. Nogi sem mu bil zavil v odejo, nadomestujočo ježno krilo. Jupiter takoj prične dirjati. Oh, gospod stotnik, to pa umeje, navajen je dam! Zdaj se hočem sam prepričati. Sedem torej sam na konja, ravno tako nogi imejoč

11. „	Učiteljski pripravniki iz Kopra (Iv. Zupanec)	gld.
20. „	Franjo Trafenik, dekan	5
23. „	J. Vrhovnik, kapelan (dr. Vošnjak)	10
23. „	Filip Kramar, župnik (I. Hribar)	5
7. nov.	Lenart Gradišek	3
9. „	Mih. Lendovšek (z vesele družbe)	1
	1886.	9-60
29. jan.	Iv. Kozinec, kapelan	1
5. febr.	F. Bradaška, ravnatelj (za biljgo)	0.50
20. jan.	Kropniško - kamenogoriška podružna (za koleke)	2.15
19. „	Ribniška podružna (za koleke)	2.55
19. „	Kranjska „ „ „	1.25
19. „	Tomo Cikolnik, trgovec, Mrzla voda	1
19. „	Jakob Hočvar, mag. farmacije, Velikovec, ustanovnik	10
19. „	Matej Škofic, pos. Šent Jurij	1
19. „	Iv. Šumah, pos. Senčna Vas	1
19. „	Iv. Volavčnik, kap. Velikovec	1
19. „	Iv. Hribar, (kojemu so od Cirolnika Volavčnika doposlali zneske)	1
24. febr.	Jan Zorec, Žužemberk	1
9. marca	„Šoštanj“ podružna (prvomestnik Iv. Kačič)	81.51
23. „	Ljubljanske okolice kmetiska posojilna (dr. Vošnjak)	20
30. „	Učiteljski pripravniki iz Kopra (Iv. Zupanec)	3
3. aprila	„Ribniška“ podružna (prvomestnik Martin Skubic)	180
8. maja	„Gorenjska dolina — Kranjska gora“ podr. (prvosednik in denarničar Val. Bernik)	60
5. junija	„Blejske“ podružne (denarničarica Agneza Zupanova)	28
17. „	„Železniška“ podružna (prvosednik Jak. Mrak)	25.60
20. „	„Loška“ podružna (denarničar Simon Zupan)	63
30. „	Izvanakademična podružna Graška (prvosednik Fr. Bradaška)	60
30. „	„Tržaška“ podružna (denarničar V. M. Živic)	150
30. „	„Loški Potok“ podružna (prvomestnik Ant. Žgur)	126
1. „	„Kamenogoriška“ podružna (prvomestnik Lovro Bernik)	72.34
3. julija	„Goriška“ podružna (prvomestnik dr. A. Gregoršič)	23
3. „	„Šentjabska Ljubljanska“ (denarničar A. Žlogar)	101
	Vsi dohodki	1160.50

Tem dohodkom nasproti bilo je 145 gold. 75 kr. stroškov, torej je čistega prebitka 1014 gld. 75 kr. od katerih je 910 gld. v kranjski hranilnici naloženih (knj. št. 153. 519.) Kakor iz tega izvestja razvidno, večina podružnic še ni poslala nabitih denarjev glavni družbi, ker slednja še ni imela stalnega odbora in blagajnika. Imetek družbe sv. Cirila in Metoda mora biti že precejšen, koliko ga je, bode se v kratkem dognalo. Za sedaj naj omenimo, da v gori navedeni vsoti še ni onih 300 gl., ki jih je banka „Slavija“ darovala, da ima samo I. Ljubljanska podružnica že 966 gl. 88 kr. v gotovini,

da je včeraj podružnica Gornjegraška uplačala 130 gld., in da imajo vse podružnice že znatne vsote nabrane, mnogo podpor pa za gotovo obljubljenih. Dosedanje premoženje družbe iznaša vsekako nekoliko tisočakov. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. julija.

Ko bi moravski namestnik ne vsprejel deželnozborskega mandata, mislijo Čehi nekda za Ogersko Hradišče postaviti za kandidata dr. Emanuel Kusy-ja, namestniškega svetnika in deželnega zdravniškega referenta. Dr. Emanuel Kusy je brat pokojnega državnega poslanca dr. Volbenka Kusy-ja. Vsi nemški liberalni listi spominjajo namestnika, da so uradni listi zatrjevali, da mandata ne bode vsprejel. Na ta način mislijo nemški liberalci ga prisiliti, da bi odložil zopet svoj mandat. Nadejamo se, da ne bodo dosegli svojega namena.

Prvi korak za obnovo pogajanj o carinskih tarifih mej avstrijsko in ogersko vlado se je že storil. Avstrijska vlada poslala je namreč ogerskeji noto, v kateri je je naznanila, kako je avstrijski državni zbor premenil carinski tarif, ter jo povabila, da se zopet začne pogajati o tej stvari.

Vnanje države.

Več oboroženih Turkov je pri Kolašinu prestopilo črnohorsko mejo in zažgalo več hiš. Dva črnogorska kapitana so ujeli. Turki so zasedli utrdb. Ko so Črnogorci dobili pomoč, začeli so boj ter Turke porinili čez mejo. Črnogorci izgubili so 7 mrtvih in 13 ranenih. Kakih 50 Turkov so Črnogorci obkolili, pri njih sta ujeta dva črnogorska kapitana. Črnogorci so zahtevali, da njim kapitana izroče, drugače jih bodo pobili brez vse milosti. Ali so ja spustili, o tem še ni nobenega poročila. Kake nasledke bode imel ta napad, še sedaj ne moremo soditi.

Ruska vlada ima nekda dokaze v rokah, da je Turčija v sporazumljenji z Anglijo in z bolgarskim knezom delala na to, da se izrine ruski upliv iz Bolgarije. Zategadelj je v Carigradu ruski poverjenik, Onou, tako odločno zahteval, da Porta protestuje proti postopanju bolgarskega kneza, ter da plača 200.000 funtov odškodnine, ki jih še ima plačati ruskim podložnikom. Turčija pa je na to takoj naročila bolgarskeji vladi, da naj gleda, da sebranje sklence zmerno adreso. Konservativci in zmerni Karavelovci so se že bili dogovorili o načrtu adrese, katera bi izjavila obžalovanje bolgarskega naroda, da se je tako odtujila Rusija. Ta načrt se je sporočil ruskemu veleposlanstvu, ki je izjavilo, da je zadovoljno z njim. V sebranju se pa zanj ni mogla dobiti večina. Rusi so zaradi tega jako nevoljni in njih listi že zahtevajo, da bi Turčija vzela knezu Aleksandru generalno guvernerstvo.

Poročila, da Rusija zbira čete v Besarabiji so izmišljena. V Besarabiji so res tri popolne vojaške divizije. Temu pa ni povod to, da bi Rusi se pripravljali za kako vojno. Zbrali so tam večje vojaške sile le zategadelj, ker je car obiskal južno Rusijo. V Rusiji vselej pri tacihi prilikah zbera mnogo vojakov, da stražijo vse železnice. Te divizije se pa neso še nikamor premaknile, ker car pride jeseni še v južno Rusijo k manevrom.

V Parizu bil je velik monarhističen banket, katerega se je udeležilo 150 francoskih monarhistov. Senator grof Lambert Saint-Croix je izjavil pri tej priliki, da bode monarhija ozirala se na nekatere reforme, a socialnega reda ne bode pustila rušiti ter omejila bode splošno volilno pravico.

Španska zbornica vsprejela je z 233 proti 58 glasom adreso, s katero je odgovorila na prestolni govor. Pri jako burni debati izjavil je mini-

zaviti v odejo, izpodbodem Jupitra, zapodim ga, in ko je tako teklen in dirjal, pravim sam v sebi: To je vender čudno, da se kot dama odlikujem v tej smešnej opravi, in sicer samo iz tega uzroka, ker sem se pred štirinajstimi dnevi na železnici nameril na malo plavolasko, čitajočo anglešk roman!... Toda, konec besedij, Jupiter je dober konj za dame... ima naj ga. Ali kako naj ga jej dam? najprilicnejše bi pač bilo, da konja izročim polkovniku, naj stori z njim, kar sam hoče... Ne, rajši grem naravnost k njej, in sicer pri tej priči. Odidem, Picot pelje Jupitra za mano. Dospeva, stopiva na dvorišče, jaz pogledam Picota, on se zvito nasmehne, kakor da hoče reči:... umejem, zategadelj me je moj stotnik poslal na ogledi... Pozvonim... Gospod Labliniere? Gospod je v Parizi — in milostiva gospa? Je doma. Nesite jej mojo karto, recite jej, da sem prišel zastran konja. Služabnik odide oznanjat me... Ako pa nje ni doma? Uvede me... Bila je tu! s svojo materjo, babico, malim bratom in črnim kodrom. Kar se je dalje pripetilo, mi je nejasno. Gotovo sem bil neslan. Temno se spominam, da je bilo govorjenje o uzdah in brzdah s stranicami, tako zvanih pelhamih, o podprožnih

jermenih z obroči itd. Zdi se mi tudi, da sem jej rekel, da je konju Jupiter ime, in odhajaje, naj ga poskusi jeden, dva tedna... O ceni se je moralo seveda tudi govoriti, a o tem so mi besede malone zamrzile v ustih... Konja jej vender ne morem podariti! Vzeti moram torej njen denar! Skupno se podamo na dvorišče, in tu, pri Jupitru, uprav tako neslan aboten razgovor, kakor v salonu. Na vso moč rad bi bil rekel mičnemu dekletu: Vi ste angelj, jaz vas obožavam! Mesto tega pa sem rekel: Konju je treba vsak dan dati deset litrov ovsa itd. Govoril sem neverjetne budalosti; da konj more nositi le majhen tovor, da bode zato mnogo srečnejši pri njej, nego li pri meni. Kakšen reven utis sem moral pač delati s takimi frazami! Naposled sem odšel s Picotom. Tako dobro mi je delo, ko sem ga čul dejočega: Prav za gotovo vem, da me je zala plavolaska gospodična zopet spoznala... tako čudno me je pogledala, bogme! do dobrega me je bila proučila, razgovarjajočega se z vratarjem.

„Ti vrli Picot, prav za prav je on nekakšen začetnik najinega zakona.“

„Res je, preljuba Ivanka, zaradi svojega pozvedovanja.“ (Daje prih.)

sterski predsednik, Sagasta, da so republikanci sovražniki domovine, da se bodo pa ministerstvo vključ temu držalo liberalnega programa.

Nemški zvezni svet ni dovolil, da bi država dala kak donesek za razstavo v Berlinu. Temu so nekda ugovarjali zastopniki južnih držav, ki se nič posebno ne nadevajo za Berlin. Nemški obrtniki pa tudi niso nič prav marali za razstavo. Stalo bi mnogo, da se Nemčija pokaže dostojna pred svetom, koristi bi pa nemška obrtnija morda dosti ne imela. Kakor se govori, pa tudi Bismarck sam ni bil nič kaj vnet za razstavo. Morda se je kancelar celo bal, da bi nova razstava le dokazala, da so Nemci še daleč za Francozi zaostali.

Minuli teden bil je za **angleške** konservativce srečen. Pri volitvah dosegli so velike uspehe. Do sobote zvečer bilo je voljenih 188 konservativcev, 26 Gladstonu nasprotujočih liberalcev, 54 Gladstonovcev in 27 Parnellovcev. Konservativci pridobili so 16, Gladstonovci 9 in liberalni unionisti pa 1 sedež. Da bi konservativci sami dobili absolutno večino, tega nikdo ne verjame. Res je mogoče, da Gladstonovci in Parnellovci sami zase večine ne bodo imeli. Ker pa konservativci sami ne bodo mogli prevzeti vlade, bode pa najbrž ostal Gladstone. Pogodil se bode s Hartingtonom in Chamberlainom, kako naj premeni irsko predlogo. Irci bodo dobili svoj zakonodavni zbor, četudi bode sprva njegov delokrog jako omejen. Ker ne bodo rok križem držali, bodo pa pozneje dosegli večjo avtonomijo. Angleži se bodo vedno bolj sprijaznili z mislijo, da je tudi v njih interesu, ako dajo Ircem večjo samoupravo.

Dopisi.

Iz Ljutomer 4. julija. [Izv. dop.] Pri volitvah, ki so se vršile 2. in 3. julija t. l. za bodočo triletno dobo v okrajni tukajšnji zastop so bili sledeči gospodi izvoljeni in sicer iz skupine velikih posestnikov: Ivan Kukovec, terzan in deželni poslanec; Ivan Skuhala, župnik; Anton Šlamberger, c. kr. notar; Ivan Kryl, učitelj meščanske šole, vsi v Ljutomeru, in sledeči posestniki: Andraž Mihalič iz Malenedelje, Anton Petrovar iz Bunčan, Martin Babič iz Krapja, Josip Rajh iz Mote, Nace Mohorič iz Podgradja, Matjaž Slavič iz Bučevčevca iz skupine kmečkih občin sledeči posestniki: Ivan Farkaš iz Iljašovec, Josip Slekovec, iz Kokorič, Josip Kosi iz Kristane, Anton Božič iz Radoslavec, Josip Šijanec iz Stareceste, Matjaž Zupanec, Jožef Novak iz Stare vasi, dr. Jožef Lebar iz Križovec, Ivan Vaupotič in Jožef Gomilšek zadnja dva tržana v Ljutomeru — in iz skupine trgov: Nace Kornpichl, And. Terstenjak, Ivan Grosskopf, J. Novak, Ivan Schwarz, Josip Steyer in Adam Huber vsi tržani v Ljutomeru — France Jurinec, France Gaberc in Anton Košar, tržani v Verzeji. — Da bodo izmed imenovanih razen onih za Ljutomerski trg izvoljenih, vsi drugi, ki so odlični in odločni narodnjaki, načelnikom okrajnemu zastopu zopet izvolili prejšnjega, dolgoletnega načelnika gospoda Ivana Kukovca, pač ni treba poudarjati.

Domače stvari.

— (Povodom Trubarjevega večera) došli so naslednji telegrami:

Zagreb. Zagrebški Slovenci kličemo: Slava Trubarju, ki je delal za vse razrede slovenskega naroda, za našo uzajemnost na jugu in zaslužil hvalenost slovenstva in slovanstva.

Benigar. dr. Celestin, Marn,
dr. Mušić, Stožir, Valjavec,
dr. Vidrič, Župan.

Dunaj. Slava Trubarjevemu spominu, njegov značaj in ljubezen do naroda bodi vsem rodoljubom uzor.

St. Paul. Slava Trubarju in tovarišem pisateljem.

Trst. V Čitalnici zbrani spominamo se z Vami prvega našega književnika in kličemo njemu in Vam: Slava: Trubarjevi čestilci.

— (Veseliča čitalniškega pevskega zbora) na čast došlim poverjenikom društva sv. Cirila in Metoda vršila se je, kakor je bilo že večeraj omenjeno, vseskozi sijajno. Ob 8. uri zvečer tili so že zasedeni vsi spodnji prostori čitalniški, in kdor je pozneje prišel, težko mu je bilo dobiti stola. Mej občinstvom videli smo veliko tujcev, posebno veliko zastopnikov napominjanega društva. Tudi nežni spol krasil je v lepem številu to pevsko veselico. Mej zbori so se občinstvu najbolj dopali Försterjeva „Pobratimija“ in pa Vogelnova „Čigani“, kjer sta se naša veleznana solista, gg. Meden in Puchar, posebno odlikovala. Obe točki sta se mo

rali ponavljati. Tudi čveterospev „Zvonček“ morali so ponavljati naši mladi slavčki, kateri so včeraj prvokrat nastopili in dobro ter precizno peli. Vesele in navdušene prispelo je pa do vrhunca, ko so se čuli mili glasovi naše znane čveterice gg. Medena, Štamcarja, Puciharja in Paternostra. Ploskanja in „dobro!“-klicev ni bilo prej konec, da so morali oba čveterospeva ponavljati in še jednega dodati. V tem splošnem veselju vzdignili so g. Medena in ga na ramah okoli nosili, občinstvo pa je klicalo: Živio Meden, naš slavček! Vojasška godba svirala je izvrstno, le obžalovati je bilo, da nismo slišali niti jedne slovenske ali sploh slovanske pesni, ker bilo jej je „von oben“ sploh prepovedano svirati slovanske komade, zakaj, nam pač ni umevno. Res zadnji čas bi bil, da si napravimo dobro mestno godbo, ker le potem slišali bomo naše lepe, mile pesni svirati. Omeniti je še, da so dobitki velike loterije bili kaj krasni. Sreček prodalo se je pa tudi veliko, in to gre v prvi vrsti vsa čast in hvala gospicam B. in S., ki sta bili tako prijazni in se trudili srečke prodajati. Kdo bi ne kupil od takih krasotic? In kaj sta rekli: ako ti je bila Fortuna nemila: V igri nesreča pomeni v ljubezni srečo! Bog zna, sta li tudi povsodi pogodili? Pevci znajo na ta večer gotovo ponosni biti v vsakem obziru, tudi v materijalnem, kajti kosmatega dohodka bilo je nad 270 gld.

— (Mejnarodnega krčmarja) imamo v Ljubljani in sicer na južnem kolodvoru. Ko se je včeraj pripeljalo več rodoljubov s Štajerskega in hotelo v restavraciji okrepčati se, ni bilo mej vsem osebjem nikogar, ki bi znal ali hotel slovenski govoriti. Ko so vsled tega poklicali restavraterja Königa, odrezal se je oholo, da res nihče slovenski ne zna, ker tega tudi treba ni, kajti on König, je „international“. Gospodu Königu, ki je iz Gradca precej oskubljen semkaj prišel, bode treba tukaj poraslo perje malo pristržiti, pred vsem pa povprašati južne železnice ravnateljstvo, kaj k temu pravi. Občinstvu pa bodi ta notica „avis au lecteur!“

— (Glas iz mej občinstva.) Prijavila se nam je novica, da filharmonično društvo s prihodnjim šolskim letom razpusti svojo šolo trobcev, in da je odpovedalo službo dotičnima učiteljema, ker nema zadostnega števila učencev. Odkrito rečeno, zdi se nam ta ukrep jako umesten, a ne iz navedenega uzroka, ampak zaradi tega, ker je ta šola gledé na slabi uspeh in na prevelike stroške bila nepotrebna. Mestni zastop je v začetku tega leta, ko je svoj budget razpravljaj, imenovanemu društvu letno podpora še na dalje le pod tem pogojem dovolil, da se izkaže s primernim številom vsaj deset učencev. Iz tega izkaza razvidelo se je, da ima šola samo najmanj učencev in da ti stanejo na leto celih 1200 gld. — 800 gld. za učitelje in 400 gld. za druge potrebščine, tedaj nad 100 gld. za jednega učenca, na katerem znesku sta konkurirala hranilnica s 600 gld. in mesto z 200 gld. — ostali znesek 400 gld. — pa so sami dodali. Nehoté se nam je takrat urinila misel, da je to velika potrata, in da bi bolje kazalo, tako ogromno svoto s pomočjo še drugih merodajnih faktorjev raje porabiti za vzdrževanje mestne godbe, katere gotovo vsakdo pogreša, zlasti pri koncertih, v gledališču in še pri tisoč drugih prilikah. Sramota je vsekako, da je nemamo. Če bi se filharmonično društvo, mislimo si in tudi hočemo preverjeni biti, da je mejnarodnega značaja, združilo v ta namen na priliko z mestno gosposko, z „Glasbeno“ Matiko, z veteranskim društvom, katero je že ne davno to misel sprožilo, in tako dalje, ne bilo bi treba prevelikega napore, da bi se tako blago podjetje popolnem posrečilo, ustrezno bi bilo mnogim željam, ustrezno bi bilo časti našega mesta. Ko smo nekdanj tako godbo tukaj imeli, bilo je 24 godcev, dobro so se že izvežbali, a prenehali so morali vsled slabega soglasja v dotičnem odboru. Izjavili so se pa, predno so se razšli, da jim ni treba višje gotove podpore, nego samo 1000 gld. na leto. Dodajmo še 1000 gld. — tako bi stala godba na leto 2000 gld., katerih ne bo težko skupaj spraviti, če je samo filharmonikarjem bilo mogoče potrositi za šolo trobcev 1200 gld., in imeli bomo mestno godbo, trobilna šola pa bo v tej mestni godbi sama po sebi se uzdrževala in naraščaj bo gotovo večji, nego v do sedaj obstoječi šoli. Obrnimo se tedaj v prvi vrsti na filharmonično društvo, naj še korak dalje naredi in v tej zadevi iniciativno poprime, ali pa naj mestni zastop sam v to svrhu potrebno ukrene.

— (Priznanje.) Kakor čitamo v „Laibacher Zeitung“, je notranji minister deželno vlado kranjsko pooblastil, da občini Postojnski izreče priznanje za zdravstvene naredbe povodom binkoštno veselice v jami.

— (Veliki sv. Petra in Pavla somenj) bil je včeraj prav dobro obiskan. Živine prignalo se je na sejmišče 1582 glav in sicer: 684 konj, 387 volov, 386 krav in 126 telet. Domačih kakor tujih (Lahov in Nemcev) kupcev je bilo mnogo videti in so tudi veliko konj in volov, skoro vse najlepše pokupili. Hudo v ceno prodajala so se teleta, tako da se je živo tele dobilo za 8—9 gld., boljša teleta prodajala so se po 14—15 kr. stari funt na živo vago. Vreme bilo je krasno.

— (Kranjska eskomptna družba v likvidaciji) bode počenši z dnem 16. t. m. izplačevala zopet po 12½% dotičnim svojim upnikom.

— (Prememba v posesti.) Hiša Mihaela Dimnika na sv. Petra cesti poleg Jarneja cenjeno na 12.000 gold., kupil je na eksekutivni dražbi mestni odbornik mesar gospod Počivalnik za 10.790 gld. in bode v kratkem otvoril gostilnico. — Hišo. g. Pauerja (Činčare) na sv. Petra predmestji, cenjeno na 19.000 gld. kupil je na eksekutivni dražbi zasobnik gospod Zierenstein za 11.700 gld.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je meseca junija 1523 strank 408.380 gld. izplačalo pa se je 1847 strankam 389.784 gld. 70 kr. V 2. četrtletju uložilo se se 106 prošenj za 93.584 gld. 70 kr. posojil. 98 prošnjam se je ustreglo.

— (Delo irredente.) Dne 30. junija našla sta dva čolnarja, vozeč kamenje iz Kopra v Trst, v zalivu Tržaškem 1½ morsko miljo od obali in le 5 čevljev pod gladino velik peklenski stroj, ki je okoli 200 kilogramov težak. Ker je bil ta stroj v morje spuščen na mestu, kjer se navadno usidravajo naše oklopnice, ni težko pogoditi, kak mu je bil namen. Sreča, da se rečeni torpedo ni sprožil, ker je menda voda prodrla vanj, ali pa, ker je bila morebiti sestava napačna.

— (Za kolero) zbolel in umrl je v Trstu v nedeljo 19 leten delavec. V hiši, kjer je umrl, storili so se vsi potrebni zdravstveni koraki.

— (Na Reki) je v soboto jedna osoba za kolero zbolela in umrla, v nedeljo pa jih je troje zbolelo, od katerih sta 2 umrla. Več ljudi je Reko ostavilo, tujcev ni blizu, Opatija je prazna.

— (Iz Vipave) dne 5. julija: Pretekli teden sta dva mlada pastirja pri Poljanah velikanškega orla ubila. Napal je jednega, ko sta šla iz hoste in si ga hotel izbrati za svoj plen, a drugi pastir vrže hitro butaro raz sebe, zgrabi poleno in udriha tako dolgo po orlu, da se je zvrnil na tla. Tako rešil je svojega tovariša, kateremu bi se bilo sicer slabo godilo. Orel meri z razprostrtima perutima 2 metra 30 centimetrov in je nad 6 kl. težek. Moral je biti strašno gladen, kajti pri razparanju se je videlo, da je imel popolnem prazen želodec. To je bil torej uzrok, da se je človeka lotil. Ubitega orla bi bili poslali v muzej, a ker je glava vsa razbita, ni za tako rabo.

— („Glasloško mašo“) za čvetero moških glasov in pisano v latinici izdal bode v nekoliko dneh g. Valentin Kosovel v Trstu. Ta maša pela se je lani prvokrat v Krku na vsestransko pohvalo. Uglasbitelj posvetil jo je velezaslužnemu zastopniku istrskih Slovanov g. dr. D. Viteziću. Cena jej bode 80 kr. Priporočamo ta proizvod vsem prijateljem izvirno narodne glasbe, pevskim društvom, duhovnikom, učiteljem in organistom. Naročniki naj se oglašajo pod naslovom: „Gosp. Valentin Kosovel. Slovanska čitalnica v Trstu.“

— (Izpred porotnega sodišča.) Jako redek slučaj, kakor je dobro opazil zastopnik državnega pravdnštva g. dr. Ferjančič obravnaval se je dne 1. t. m., da so bile ženske ropa sozatožene. Šest zatožencev sedi na obtožni klopi. Andrej Kokalj, čevljarski pomočnik 17 let star, Janez Kokalj, čevljarski pomočnik 22 let, France Klemenčič, čevljarski pomočnik 17 let, Reza Klemenčič, bajtarica 52 let, Marija Klemenčič, kmetška dekle 24 let in Marijana Klemenčič, kmetška dekle 18 let stara. 18. februarja bili so vsi zatoženi zbrani v slaboglasni hiši Reze Klemenčičeve v Kovorji pri Trziči, ko pride 73letna kramarica Katarina Presterb v hišo terjat Rezo Klemenčič za 4 gld. Ko so kupili od kramarice dva robca po 17 kr., odšla je iz hiše proti domu. Reza Klemenčič pravi Andreju Kokalju, naj gre za kramarico in jej vzame

denar. Vsi so pritrdili nasvetu, katerega je jako gorko zagovarjala Reza Klemenčič. Janez Kokalj dá Andreju Kokalju svoj nož, da bode z njim kramarico strašil, France Klemenčič pa je prinesel iz kuhinje pest saj, da se Kokalj namaže po obrazu, da ga ne bode kramarica poznala. Kokalj je dvomil, ali bi šel ali ne, a vsi posebno Reza Klemenčič so mu prigovarjali, da se ne bode ničesar zvedelo in vse ostalo na tihem. Andrej Kokalj potem z nožem v roki steče za kramarico, se zaleti v njo in zakriči: „Prekleta baba daj denar, če ne boš crknila!“ ter nji vzame siloma vrečico, v kateri pa je bilo le nekaj kave in cikoriije, potem pa poseže v desni žep in jej vzame mošnjiček z 20 gld. ter zbeži. Doma so vrečico zažgali, nož pa vrgli proč. Zatožena Andrej in Janez Kokalj dejanja ne tajita, Reza Klemenčič, katera je v prvi vrsti kriva hudodelstva, pa se skuša izgovarjati; 17 letni France Klemenčič, Marija in Marijana Klemenčič trde, da so bile res poleg, ko se je rop sklepal, a da neso prigovarjale. Porotniki (načelnik g. Zelen) so krivim spoznali Andreja Kokalja hudodelstva ropa, Janeza Kokalja in Rezo Klemenčič soudeležbe hudodelstva ropa jeznoglasno, Franceta Klemenčič, Marijano in Mico Klemenčič pa so proglasili nekrivimi. Sodišče je obsodilo Andrej Kokalja na pet let teške ječe, Janez Kokalja na štiri leta teške ječe, Rezo Klemenčič pa na osem let teške ječe, poostrene pri vseh treh s postom vsak mesec. Nektivima proglašeni dekleti sta se veselja jokali.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Reka 5. julija. Od tod odhaja mnogo rodbin iz strahu pred kolero na Kranjsko in Štajersko. Fužine so ubežnih rodbin prenapolnjene, isto tako Delnice, Lokve, Karlovce, celo v Zagrebu jih je že nekaj. Po ukazu hrvatske vlade se na postaji v Bakru vsak potnik preiskuje, kdor je sumen, mora nazaj. V Fužinah se dezinficira vsak z Reke prihajajoč vlak. Po izvešiji dr. Kalivode je gotovo, da imamo na Reki azijsko kolero.

Gradec 5. junija. Mnogobrojen shod zidarjev sklenil resolucijo, da se mora delavni čas skrajšati ali pa mezda za 20% zvišati. Dunajski zidarji so brzojavno naznanili svoje soglasje.

Lienz 5. julija. Vse iskanje po ponesrečenih turistih grofu Pallaviciniju in pl. Cromelinu dozda brezuspešno.

(Mejni grof Pallavicini in pl. Cromelin, tajnik inozemskega poslanstva, odšla sta z dvema voditeljema dne 25. junija na Veliki Zvon, hoteč na najnevarnejšem kraju dospeti na vrh. Domneva se, da je vse štiri plaz podsul. Uredn.)

Darila za „Narodni Dom“.

Prenesek		14941 gld. 20 kr.
G. Ivanc pri veselici bralnega društva v Velikih Laščah 28. februarja nabral	5	—
Josip Kuhar, tajnik banke „Slavije“	5	—
Jan Pribil, knjigovodja banke „Slavije“	5	—
Vik, inženir v Ljubljani	10	—
Josip Dogša, zastopnik banke „Slavije“ v Središču	—	80
Dr. Valentin Krisper v Ljubljani	30	—
Margarita ra „Sokolovi“ maskaradi za prodane marjetice	—	76
Poletje na „Sokolovi“ maskaradi	—	10
Dr. V. Gregorič v Ljubljani kot družabnik za l. 1886	10	—
Zastopnika banke „Slavije“:		
Fran Colarič v Glinjah — gld. 63 kr.	—	—
Ivan Graber v Stebnu — „ 24 „	—	87
Miha Ferjan, zastopnik banke „Slavije“ v Mariboru	1	96
Zastopnika banke „Slavije“:		
A. Marinič v Podravljah — gld. 32 kr.	—	—
Jos. Dogša v Središču — „ 22 „	1	54
Vesela družba na g. A. Leskovčevem pri- stavi zložila	2	17
Zastopnika banke „Slavije“:		
F. Perko v Novem mestu 3 gld. 28 kr.	—	—
Vekoslav Soré v Bolci — „ 76 „	4	04
P. & R. Seemann, meščana v Ljubljani	10	—
Jan Pribil, knjigovodja banke „Slavije“	2	—
Avr. Štamcar, uradnik banke „Slavije“	2	—
Vkupe		15032 gld. 44 kr.

VII. izkaz krajevske družbe.

Prenesek		1113 gld. 91 kr.
Krajevska podružnica v Ljubljani (po- verjenik g. E. Lah) na knj. št. 415.	12	—
Krajevska podružnica v Ljubljani (po- verjenik g. G. Pire) na knj. št. 42	12	—
Krajevska podružnica v Ljubljani na knj. št. XLIV. in sicer:		
Ivan Hribar — 3 gld. — kr.	4	10
Uradniki banke „Slavije“ 1 „ 10 „		
Krajevska podružnica v Ljubljani (po- verjenik g. dr. E. V.) na račun knj. št. XXIII.	12	—
Krajevska podružnica v Ljubljani (po- verjenik g. A. Premk) na knj. št. 291.	12	—
Krajevska podružnica v Trstu pover- jenik g. V. Kalister) na knj. št. XXVIII.	13	—
Krajevska podružnica v Ljubljani (po- verjenik g. dr. V. Gregorič) na knj. št. 410	12	—
Krajevska podružnica v Ljubljani (po- verjenik g. K. Pire) na račun knj. št. XII.	20	—
Makso Pletersnik na račun knj. št. ev. LXXVIII.	8	—
Poverjenik v Tržiču na knj. št. 399	12	—
Krajevska podružnica v Ljubljani (po- verjenik g. E. Lah) na knj. št. 434	12	—
Krajevska podružnica v Ljubljani (po- verjenik g. dr. V. Gregorič) na knj. št. 412 in 413	24	—
Krajevska podružnica na Dunaji (po- verjenik g. Fr. Dular) ostanek na knj. št. 149 in na račun	5	—
Poverjenik g. Viktor Klinar na knj. št. 15	12	—
Poverjenik g. Gregor Majnik v čitalnični kavarni v Ljubljani	12	—
Julij Rosina v Loži na račun knj. št. ev. LXVI.	17	—
Dr. V. Gregorič na knj. št. 84 o tanek	11	—
Makso Pletersnik na račun knj. št. ev. LXXVIII.	8	—
Mijo Dolinar v Veliki Dolini na knj. št. 358 in 427	5	—
Dragotina Šare v Mozirji na knj. št. 85	5	20
Gdč. Eliza Železnik v Ljubljani na knj. št. 79	12	—
Gregor Majnik, kavarnar v Ljubljanski čitalnici na knj. št. 437	12	—
Vkupe		1366 gld. 21 kr.

Tujci:

5. julija.

Pri **Maletz** iz Grada. — pl. Dorothea iz Za-
greba. — **Schmid** z Dunaja. — pl. Tašek iz Celovca. —
Dr. **Gelettich**, **Fischer** iz Reke.
Pri **Maletz**: **Wenger**, **Novak** z Dunaja. — **Richter**
iz Karlovca. — pl. **Bon** iz Trsta. — **Just** z Dunaja. —
Polak iz Kočevja. — **Niklas** z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
5. julija	7. zjutraj	737.94 mm.	13.8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	736.05 mm.	27.6° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	736.96 mm.	20.0° C	sl. jz.	obl.	
Srednja temperatura 20.5°, za 1.6° nad normalom.						

Dunajska borza

dne 6. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 20 kr.
Srebrna renta	85 „ 95
Zlata renta	117 „ 80
5% marena renta	102 „ —
Akcije narodne banke	874 „ —
Kreditne akcije	276 „ 60
London	126 „ 40
Srebro	— „ —
Napol.	10 „ 01
C. kr. cekini	5 „ 94
Nemške marke	62 „ 05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 138
Ogrska zlata renta 4%	105 „ 65
Ogrska papirna renta 5%	94 „ 80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 20
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ 75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98 „ 85
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	177 „ 25
Kreditne srečke	100 gld. 18
Rudolfove srečke	10 „ 75
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 114
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	201 „ —

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, | Pešta, Franz-Josefsplatz

v hiši društva.

št. 5 in 6, v hiši društva.

Dražstvena aktiva	frank. 91,064,543.54
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1881	17,266,068.77
Izplačljive zavarovalnin in rent in zakupnin i. d. za obdobja dru- štva (1848) več kot.	164,776,000.—
V slednji dvanajstmesecni poslovalni perijodi ušlo se je pri društva za	66,393,200.—
ponudb, vsled česar znaša skupne zneček za obdobja društva na uloženih ponudbah več kot.	1,391,162,329.—

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
pri **Guido Zeschkotu**.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Deželna **Rogaška** Uspešni lek za želodčne bolezni.
slatina. Z vinom mešana prijetna hla-
dilna pijača. (149—8)
Tempeljski in Styria-vrelec.
Dobiva se pri g. **Mih. Kastner-ji**, kakor tudi pri
g. **Josipu Fabian-u**, **C. C. Holzer-ji**, **Peter Lassnik-u**,
J. Luckmann-u, **Jan. Perdan-u**, **Jos. Schlaffer-ji**, **Schuss-
nigg-u** & **Weber-ji**, **Josipu Terdini** v **Ljubljani**.

Izdatelj in odgovorni urednik: **Ivan Železnikar**.